

C.O. ROSENIUS
ROMERBREVETS
BUDSKAP

Rom 15, 32

32: slik at jeg, ved Guds vilje, kan komme til dere med glede, og at jeg kan bli fornyet sammen med dere.

Dette føyer han til som en oppmuntring for disse romerske brødrene, for å anspore dem ennå mer til å be for ham. Hvis jeg blir bevart mot de vantro jødene, og om det ærend jeg har til Jerusalem blir vel mottatt av de hellige der, så vil jeg snart komme til dere med glede, og bli fornyet sammen med dere, sier han. Men her føyer han inn noen viktige ord: "ved Guds vilje". Dette viser at uansett hvor inntrengende han enn bad til Gud og begjærte brødrenes forbønn for at de skulle få oppleve denne fornyelsen sammen, så var det først og fremst Guds vilje han ønsket skulle skje. Han innså at uansett hvor gode hensikter og ønsker de enn hadde, så kunne den store Gud likevel i sin visdom ha en annen plan. Derfor kunne de nå ikke be ubetinget. Vi vet også at det som skjedde nettopp var at Gud hadde helt andre planer enn apostelen. Denne gangen hørte ikke den store Herren sin tjeners bønn, men gjorde noe som gikk helt på tvers av hans planer. Samtidig tviler vi ikke på at Paulus var høyt elsket av Gud, og var hans betrodde tjener. Måtte vi huske særdeles godt på slike eksempler! (konf. 5Mos 3: 23-29, 2Kor 12: 8-9). - Så bryter Paulus av her med hjertelige ønsker til dem alle: